

Galve. At gaae ind paa en saadan Foranstaltning for hele Landet, finder jeg mig, som sagt, allerede nu foranlediget til at erklære, at der neppe bliver Noget af. Derimod skal jeg, i fuld Consequents med den af mig fastholdte Betragtning om en eensartet Porto over det hele Land, sige, at det vel er mig bekendt, at der navnlig for mindre Paller opkræves en Afgift, naar de skulle gaae ind i Districterne, som er en Slags Tillægsafgift til, hvad der ellers gjælder, men at jeg netop er betænkt paa at ophæve dette, fordi jeg maa erkjende, at dette i og for sig strider imod Principet, og fordi det ikke er saa sjældent, at denne Tillægsporto ikke er saa ganske ubetydelig i Forhold til de Sagers Værdi, der skulle besvares. Dette sidste Spørgsmaal er allerede blevet sat i Bevægelse af mig, men det ærede Medlem maa vistnok ogsaa for det Første lade sig nøie med den Medsættelse af Portoer, som derved kan opnaaes.

Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig endnu at gjøre et Par Bemærkninger, som jeg føler en særlig Opfordring til at fremsætte, da det er mig bekendt. — hvad jeg jo ogsaa let har kunnet forudsæe, at det har vakt nogen Forundring, at jeg har seet mig istand til at tage Forslaget om en extraordinair Skat tilbage. Jeg har i det andet Thing tilladt mig nærmere at udvikle de Grunde, af hvilke jeg, og af hvilke Regjeringen har troet at kunne gjøre dette, og jeg skal derfor heller ikke nu komme vidtløftigt tilbage dertil. Ærede Medlemmer ville erindre, at et af de af mig i det andet Thing fremhævede væsentligste Momenter til denne Bestemmelse var den ringe Udsigt, der overhovedet var, til at faae det omtalte Forslag gennemført i en saadan Skikkelse, at det vilde være muligt for Regjeringen at tage imod samme, og navnlig derhos tillige i en saadan Skikkelse, at det overhovedet vilde kunne fyldestgjøre den Hensigt, hvori Forslaget til Skatten var blevet indbragt. Et andet Moment, som jeg i det andet Thing fremhævede, var, at Sagens Gjennemførelse vilde medtage saa lang Tid, at der var al Sandsynlighed for, at ikke blot Thingenes, men ogsaa Regjeringens Kræfter vilde i høt Grad blive medtagne derved, og,

at jeg maatte ansee det for uforfvarligt at forlænge Sessjonen saameget, som dertil vilde behøves. Jeg tillod mig dernæst i det andet Thing at henvise til, at Høsten iffor var saaringe, som den ikke i mange Aar har været. Dertil skal jeg her endvidere sæie den Bemærkning, som man dog heller ikke maa glemme, at der allerede i indværende Finantsaar opkræves en extraordinair Skat, foruden Krigsskatten paa Sold, af 600,000 Rd., som alt saa skal betales af den ringe Høst, som Landet har havt i forrige Aar, og at der desuden paa ikke ganske saa Dele af Landet, og navnlig paa de Dele af samme, som have lidt meest ved Høsten, endvidere i indværende Aar hviler en extraordinair Beskatning af 100,000 Rd., der skal tjene til at dække en Deel af den Million, som skal betales til den jydffe Bernhanes Expropriationsudgifter. Endelig er der endnu en Betragtning, som jeg ønsker at fremhæve for de ærede Medlemmer, en Betragtning, som jeg vel allerede ogsaa har berørt i det andet Thing, men som det, efter hvad der senere er fremkommet, synes mig, at man ikke der har tillagt den Bægt, som det forekommer mig, at den fortjener. Denne Betragtning er Hensynet til den foreslaaede Skatts hele Natur, der gjør, at man ikke tør være blind for, ikke hør luffe sine Dine for den Maade, hvorpaa denne Beskatning kommer til at virke. Dersom Resultatet af Forslaget til Skatteloven var blevet, hvad jeg er sikker paa, at det ikke vilde være blevet, nemlig at Skatten skulde udskrives ved Hjælp af et ubetinget Procentsystem, saa holder jeg mig fuldstændig overbeviist om, at der ikke gjennem samme, naar Skatten da skulde baseres paa den Indtægt, som er falden i forrige Aar, vilde være blevet ydet Statskassen noget Bidrag til dens Udgifter Dækning, som det var værd at tale om. Forudsat derimod, at Skatten var kommen til at hvile paa et Contingentsystem efter det Forslag, som af mig var fremsat ved Lovforslagets Indbringelse, men som jeg desværre maa beklage ikke havde fundet Tilslutning hos et eneste Medlem af Udvalget i Folkethinget, saa vilde Statskassen vel være bleven sikret, men jeg kunde paa den anden Side ikke oversee, at Skatten da let vilde